

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420010313
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1420010313.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Ivanom Almanom v trestnej veci proti obžal. Y. Č. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. júna 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku súd obžalovaného

Y. Č., nar. XX.XX.XXXX v Ilave, trvale bytom H. XXX/XX, W. Y. W. U.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp. zn. 2Pv 93/20, zo dňa 20.10.2020 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak,

ž e

dňa 17.11.2019 v čase okolo 23.00 hod. v Bratislave - Devínskej Novej Vsi, v blízkosti podniku s názvom Corleone u Kmotra, nachádzajúcom sa na ul. Štefana Kráľika, viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, evidenčného čísla F-XXXFM, pričom takto konal aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 18.06.2018, právoplatným dňa 04.09.2018, sp.zn. 3T/41/2018, okrem iného uloženého trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 3 roky, ktorý plynie odo dňa 04.09.2018,

nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. Y. Č.K. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov R. F., N. V.Č., Š. Š., H. J., listinnými dôkazmi.

Obžalovaný Y. Č. po zákonom poučení uviedol, že sa cíti byť nevinným zo spáchania žalovaného skutku.

Uviedol, že obvinenie voči jeho osobe je vykonštruované. V predmetný deň bol s J. a Š. na pive. On mal u seba J. kľúče od auta a strážil ich. Všetci boli opití. On okolo 22.00-23.00 hod. išiel na kebab. Boli tam aj taxikári a tak išiel s taxikárom ku J. domu pre jeho auto. Taxikár videl že má vypité a tak na odvoz J. auta zavolať druhého taxikára, ktorý na J. aute zišiel dole ku krčme. Pri J. aute sa potom stretli on, J. a Š.. J. nikomu nedovolil s jeho autom nič robiť a jazdil potom s autom len on. On bol cestou z baru len ako spolujazdec. Potom mal J. s autom nehodu.

Svedok R. F. uviedol, že k nehode z novembra 2019 boli volaní dopraváci, oni im robili asistenciu. Na mieste videli odstavené auto, v ktorom sedel vodič. Svedkovia na mieste hovorili, že v aute sedela ešte jedna osoba. Táto osoba sa dala na útek. Vie, že na ich oddelení J. k predmetnej nehode vždy uvádzal inú verziu. Jenou z verzií podľa J. bola tá, že auto pred nehodou k podniku Corleone priviezol obžalovaný a z podniku auto riadil J..

Po uvedenej nehode sa raz stretol s obžalovaným pri riešení iného priestupku, kedy traja opití muži išli po ceste. On sa opýtal obžalovaného kto vtedy pred nehodou šoféroval a on povedal „veď viete ako to bolo“. Svedok uviedol, že si nepamätá, či obžalovaného pred tým, ako sa ho pýtali na to kto šoféroval poučovali o jeho práve nevypovedať.

Na rozdiel od hlavného pojednávania v predsúdnom konaní svedok uvádzal, že obžalovaný im povedal, že auto šoféroval on napriek uloženému zákazu.

Svedok N. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, dňa 17.11.2019 boli vyslaní k miestu dopravnej nehody, kde sa vo vozidle mala nachádzať opitá osoba. Po príchode videli, že za volantom doslova leží muž, ktorý na nič nereagoval. Svedkovia uviedli, že v aute bola ešte jedna osoba.

Na rozdiel od predsúdneho konania na hlavnom pojednávaní uviedol, že svedkovia po nehode mali uvádzať, že tieto dve osoby v aute sa po nehode mali vymieňať a snažiť sa s autom vycúvať. Svedok nevedel na hlavnom pojednávaní vysvetliť prečo túto skutočnosť neuvádzal v predsúdnom konaní

On poslal kolegu za touto druhou osobou a on sa venoval vodičovi vozidla. Jeho kolega sa vrátil potom s obžalovaným Č.. Nepamätá sa či vtedy Č. niečo hovoril k predmetnej nehode. Vodiča vozidla, ktorý nafúkal aj Č. potom predviedli na oddelenie. J. im na oddelení viac krát povedal, že auto riadil on opitý, ale má jedného známeho, ktorý dosvedčí, že auto do podniku Corleone priviezol obžalovaný Č..

Neskôr po tejto nehode riešili v priestupkovom konaní chodcov, medzi ktorými bol aj Č.. Tohto sa pritom spýtali aj na tvrdenie J. a vtedy im mal Č.K. povedať, že auto vtedy šoféroval on. Uviedol, že mal vtedy zákaz činnosti a nechcel byť stíhaný.

Následne svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že Č. nehovoril že auto šoféroval on, ale toto vyplynulo z jeho komunikácie.

Svedok uviedol, že si nepamätá či pri riešení Č. ako chodca tomto dali fúkať. Pritom, ako sa Č. pýtali na tvrdenie J. kto auto šoféroval, Č. osobitne nepoučovali o jeho právach, lebo ho údajne oficiálne nevypočúvali, bola to len bežná komunikácia. V tom čase bol svedok v službe.

Svedok Š. Š. uviedol, že keď prišiel do podniku Corleone, obžalovaný a H. J. tam už boli a pili. V podniku boli do záverečnej. Potom obžalovaný niekam odišiel. Kam išiel nevie, ale spomínal nejaký kebab. On bol vonku pred podnikom s J., ktorý bol opitý, ležal na zemi. Chcel zobrať J. k sebe domov. Ako kráčali, zrazu sa objavilo J. auto. On bol od auta asi na 5 metrov. Nevidel kto to auto šoféroval. Pri J. aute potom registroval obžalovaného, ako bol o toto auto opretý. Nevie uviesť čas kedy zbadal obžalovaného od momentu, kedy zbadal J. auto. Nevie kde boli kľúče od J. auta. On už potom s J. a obžalovaným nešiel, on išiel sám domov. Kto riadil vozidlo smerom od podniku nevie.

Svedok H. J. uviedol, že pred skutkom mal svoje auto Ford Focus zaparkované pred domom. On spolu s obžalovaným išli na pivo, pričom kľúče od svojho auta mal vo vrecku. Ako sa dostalo jeho auto pred podnik a kto ho tam dovezol nevie. Š. prišiel do podniku neskôr, až keď mali odpitých asi 8 piv.

Z listinných dôkazov súd oboznámil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/41/2018, zo dňa 18.06.2018, právoplatný dňa 04.09.2018, ktorým bol Y. Č. odsúdený pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a iné na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, so skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia v trvaní 2 roky a trest zákazu činnosti vedenie motorových vozidiel v trvaní 3 roky.

Z protokolu o vykonaní dychovej skúšky zo dňa 18.11.2019 vyplýva, že obžal. Č. mal v dychu o 00:40:09 hod. 0,75 mg/l a o 01:00:37 hod. 0,79 mg/l alkoholu.

Zo záznamu policajnej hliadky V., F., zo dňa 18.11.2019 vyplýva, že po príchode na miesto nehody za volantom sedel vodič vozidla H. J. a spolujazdec Y. Č. stál pri kríkoch. Podľa svedkov po nehode spolujazdec z auta vystúpil a snažil sa vodiča navigovať pri cúvaní (v zázname nie je ani zmienka o tom, že by si vodič a spolujazdec mali po nehode medzi sebou vymieňať miesta). Spolujazdec sa snažil ujsť a uviedol, že auto on nešoféroval, bol len spolujazdec, je v podmienke a nechce mať problémy. H. J. sa priznal, že auto šoféroval on.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/10/2020, zo dňa 16.03.2020, právoplatným dňa 12.05.2020 bol H. J. za jazdu s motorovým vozidlom dna 17.11.2019 uznaný vinným z prečinu

ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a odsúdený na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace, so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 3 roky.

Z registra trestov, posudkov a evidenčnej karty vodiča na obžalovaného vyplýva, že obžalovaný má v evidenčnej karte vodiča celkom 5 záznamov. V minulosti bol trikrát súdne trestaný, z toho dva krát sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

V predmetnej veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi.

Obžalovaný jednoznačne poprel, že by sa žalovaného skutku dopustil, uviedol, že motorové vozidlo J. neriadil, toto vozidlo od domu J. k podniku Corelone priviezol taxikár. Toto jeho tvrdenie nebolo vyvrátené žiadnym z vykonaných dôkazov.

Svedok J. pre svoj stav opitosti nevedel uviesť nič relevantné k otázke, kto priviezol jeho auto pred podnik v ktorom pili.

Svedok Š. Š. uviedol, len to, že zbadal J. auto pred podnikom, ale nevidel kto vozidlo šoféroval.

Obžaloba opiera svoje obžalobné tvrdenia o svedectvá z druhej ruky a to policajtov F. a V., ktorí sa mali od opitého obžalovaného pri úplne inej kontrole a prejednávani úplne iného priestupku údajne dozvedieť, že auto J. dňa 17.11.2019 pred podnik Corlene mal priviezt' obžalovaný Č.K..

Súd sa s preukázaním skutkovej vety obžaloby týmito svedkami nestotožňuje.

Svedok R. F. uviedol, že sa opýtal obžalovaného kto vtedy pred nehodou šoféroval a on povedal „veď viete ako to bolo“. Na rozdiel od hlavného pojednávania v predsúdnom konaní svedok uvádzal, že obžalovaný im povedal, že auto šoféroval on napriek uloženému zakazu. Svedok teda nevypovedal identicky celé konanie. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávani je celkom evidentné, že obžalovaný Č. sa nepriznal, že vozidlo J. riadil. Tvrdenie obžalovaného „veď viete ako to bolo“, nie je priznaním.

Svedok N. V. na hlavnom pojednávani na rozdiel od predsúdneho konania uviedol, že svedkovia po nehode mali uvádzať, že dve osoby v aute sa po nehode mali vymieňať. Svedok nevedel na hlavnom pojednávani vysvetliť prečo túto skutočnosť neuvádzal v predsúdnom konaní, pričom toto jeho tvrdenie je v rozpore s úradným záznamom zo dňa 18.11.2019 a s výpoveďou svedka F.. Tento svedok v predsúdnom konaní uviedol, že obžalovaný Č. sa pri úplne inej kontrole a prejednávani úplne iného priestupku mal priznať, že auto vtedy šoféroval on. Vzápätí však na hlavnom pojednávani toto poprel s tvrdením, že Č. nehovoril že auto šoféroval on, ale toto vyplynulo z jeho komunikácie. Svedok teda len dedukoval, domýšľal si tvrdenia obžalovaného Č., ktoré tento v skutočnosti nikdy nepovedal.

Títo svedkovia teda nevypovedali celé konanie identicky, svoje výpovede menili, ich výpovede sú v rozpore aj s úradným záznamom zo dňa 18.11.2019. Ani jeden z týchto svedkov neuviedol, že obžalovaný Č. sa priznal ku skutku, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu.

Súd musí poukázať na skutočnosť, že obaja svedkovia obžaloby, ako svedok F., tak aj svedok V. zhodne uviedli, že po žalovanom skutku s odstupom času kontrolovali a riešili obžalovaného za úplne iný priestupok, pričom tak konali ako policajti v rovnošate. Obžalovaný Č. mal byť v tom čase opitý. Ani jeden svedok nepotvrdil, že by Č. pri tomto vyťažovaní a výsluchu osobitne poučili o jeho práve odmietnuť vypovedať a odpovedať na kladené otázky, lebo by si mohol svojou výpoveďou, alebo tvrdením spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Neobstojí názor, že svedkovia sa s Č. pri riešení priestupku len nezáväzne rozprávali. Títo vystupovali ako policajti, nie ako reportéri, ani kamaráti obžalovaného. Nemali žiadne zákonné oprávnenie vyťažovať obžalovaného k jeho údajnej inej trestnej činnosti bez jeho náležitého poučenia.

Z vyššie citovaného jednoznačne vyplýva, že ani jednému zo svedkov obžaloby, teda svedkom F. a V. obžalovaný nikdy neuviedol, že predmetné vozidlo v čase žalovaného skutku riadil on. Táto skutočnosť je len domnienkou, hypotézou, nepreukázanou skutočnosťou. Na takýchto domnienkach a hypotézach nemôže byť v žiadnom prípade postavené rozhodnutie súdu o vine obžalovaného.

Č. 53/1992 Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 6 Tr.por., t.zn., že ich hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivu aj v ich vzájomných súvislostiach a vykonal logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nemožno napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu.

Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa sta skutok, ktorý je predmetom trestného konania. To platí tým skôr, keď vierohodnosť jediného priameho svedka je pochybná (č. 14/1964).

Hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr.por. musí súd vykonať tak, že uváži všetky okolnosti prípadu jednotlivito aj v ich súhrne, teda skúma, či výpoveď svedka je logická, či sa svedok prípadne aj v okolnostiach menej podstatných neodchýľuje od svojej predchádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýliek musí súd zisťovať prečo k tomu dochádza(č. 30/1966-I).

Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje zistenia o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o púhu pravdepodobnosť. Tam, kde sa nedá bezpečne zistiť, ktorý z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov ten, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší (č.46/1963, č. I/1966).

Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazov pochybnosti o niektorých skutkových zisteniach dôležitých pre zavinenie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného /in dubio pro reo/ č. 22/1968-II).

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané len to, že niekto dňa 17.11.2019 v čase okolo 23.00 hod. priviezol motorové vozidlo Ford Focus pred podnik Corleone.

V danej veci neexistuje žiadny priamy dôkaz, ktorý by preukazoval obžalobné tvrdenia prokurátora, že tohto konania sa mal dopustiť obžalovaný a neexistuje ani ucelená reťaz nepriamych dôkazov, ktoré by tieto tvrdenia preukazovali.

Súd v predmetnej veci konštatuje, že prokurátor neunesol v konaní pred súdom dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní neboli zo strany obžaloby produkované žiadne relevantné, uveriteľné a nespochybniteľné priame dôkazy, ktoré by preukazovali toto tvrdenie obžaloby. Neboli produkované ani žiadne nepriame dôkazy, ktoré by tvorili ucelenú reťaz usvedčujúcich dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného zo žalovaného skutku. Nakoľko nebolo dokázané, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný, súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.